

ІНСТИТУТ
МІСЦЕВОГО
РОЗВИТКУ

Я згадую ті дні, коли створювали Інститут. Сумніви, застереження, тривоги. Як діяти, як найкраще зробити, чого очікувати, що має бути першим? Жодного досвіду ведення бізнесу, пошуки оптимальної схеми. Як забезпечити можливість роботи із грантами міжнародних програм, чи можна розраховувати на прибутковість бізнесу в сфері житлово-комунальних послуг?

І от вже 20 років ми працюємо в цій сфері. Практично збережено колектив, який було сформовано у ті, далекі тепер, часи. Виросли, змужніли, загартувалися. Набули справжнього авторитету, розширили напрямки діяльності. Згадаймо тих, хто вже не з нами.

Разом ми працювали, святкували, раділи досягненням і переживали втрати.

Скільки нових фахівців приєдналося до нашої команди. Переглядаю фотографії в архіві ІМДР. Юні, молоді, завзяті. Ми разом йшли вперед. Зараз надскладний час, війна, комуналка в важкому стані. Міста на сході, в яких ми працювали, та й відпочивали, зруйновані. Хто виїхав за кордон, хто залишився вдома. Але ми працюємо. Ми йдемо вперед. Я впевнений, ми подолаємо нові виклики. Слава Україні!

Антон Левицький